

Folketingets Forsvarsudvalg
Christiansborg

FORSVARSMINISTEREN
24-06-2014

Folketingets Forsvarsudvalg har den 19. februar 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 174 til forsvarsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Troels Lund Poulsen (V).

Spørgsmål nr. 174:

"I forlængelse af ministerens svar på (2012-13) alm. del – spm. 363 bedes ministeren uddybe, hvorfor det oplyses, at rammeaftaler med to værfter ikke medfører væsentlige akutoperative fordele, når man tager i betragtning, at to-værftsmodellen ville give mulighed for akut indsats af personale med indgående kendskab og øjeblikkelig adgang til reservedele m.v. til præcis de pågældende skibstyper."

Svar:

Forsvarskommandoen er anmodet om en udtalelse til brug for Forsvarsministeriets besvarelse. Forsvarskommandoen har i den anledning oplyst:

"Af Forsvaret bidrag til besvarelse af samrådsspørgsmål nr. N (2013-14) fremgår:

"Manglende kapacitet ved det valgte værft i tilfælde af uforudsete opgaver, f.eks. havarier. Hvis vedligeholdelsen var baseret på to værfter, ville sandsynligheden være større for at ét af værfterne kunne påtage sig en eventuel uforudset opgave, f.eks. reparation efter havari.

Forsvarets Materieltjeneste vil i tilfælde af havarier, og hvor operativt tvingende grunde taler for det, kunne kontrahere med andre værfter end de værfter, som Forsvaret måtte have en rammeaftale med.

En eventuel rammeaftale baseret på to værfter er således en fordel i forhold til uforudsete opgaver, men medfører ikke en garanti for, at disse to værfter kan tage et fartøj ind i sådanne tilfælde."

Forsvarets Materieltjeneste kan supplerende oplyse, at akutte reparationsopgaver sjældent har samme karakter som de årlige vedligeholdelsesopgaver. En akut reparationsopgave vedrører typisk skade på skibsskroget, eksempelvis fra grundstødning eller kollision med kaj i tilfælde af dårligt vejr. En sådan akut reparationsopgave kan derfor kræve andre kompetencer, end der normalt tages i anvendelse i forbindelse med løbende vedligeholdelse. Der vurderes derfor ikke at være nogen afgørende operativ fordel i at have vedligeholdelseskontrakt med to værfter frem for ét.

Forsvaret vil i relation til akutte opgaver tilstræbe at opretholde frihed til at kunne vælge mellem alle de reparationsværfter, som dels har ledig kapacitet på tidspunktet, dels har den fornødne erfaring og udstyr til at foretage den pågældende reparation.”

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen